

MEAL OKURKEN DİKKAT EDİLECEK HUSUSLARA ÖRNEK: TEVBE 5. ÂYET

Meal ve tefsirlerden bazılarında; tevbe 5. Âyetin içinde geçen, “o müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün!” ifadesini çekip almak suretiyle bu âyetin “seyf âyeti/kılıç âyeti” olduğunu söyledikleri görülmektedir. Bunu söyleyenlerin; Allah’ın, hiçbir ayırım yapmadan “bütün müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün” emrini müminlere vermiş olduğunu sanarak/düşünerek hatalı bir tercüme yaptıkları açıkça ortadadır.

İslam savaşı değil, barışı ve yardımlaşmayı emretmektedir. Böyle olmasına rağmen Tevbe sûresinin 5. âyetine “Seyf âyeti/Kılıç âyeti” diyenlerin yaptıkları tercüme hatalarını bu yazımızda delilleri ile sizlere sunuyorum.

(Eûzu bi’lillahimin’eş-şeytânir-racîm)
Kovulmuş şeytandan Allah’a sığınırım. (16/98)
(Bismillâhirrahmânirrahîm)
Rahmân ve Rahîm Allah’ın adıyla.

“Bu haram aylar/dokunulmaz oldukları dört ay çıkınca, (Mekke’yi terk etmeyen) o müşrikleri (Mekke’de) bulduğunuz yerde öldürün! Onları yakalayın, kuşatın ve her yerde gözetleyin. Eğer tevbe ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve zekâtı verirlerse yollarını serbest bırakın (mümin oldukları için Mescid-i Haram’da kalabilirler). Muhakkak ki Allah bağışlayan ve merhamet edendir.” (Tevbe 9/5).

Meal ve tefsirlerden bazılarında; Tevbe 5. âyetin içinde geçen, “o müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün!” ifadesini çekip almak suretiyle bu âyetin “seyf âyeti/kılıç âyeti” olduğunu söyledikleri görülmektedir. Bunu söyleyenlerin; Allah’ın, hiçbir ayırım yapmadan “bütün müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün” emrini müminlere vermiş olduğunu sanarak/düşünerek hatalı bir tercüme yaptıkları açıkça ortadadır.

TERCÜME VE TEFSİRLERİN HATALI OLDUĞUNUN DELİLLERİ

A) TEVBE 5. ÂYET HATALI TERCÜME EDİLMİŞTİR

i) İlk hata, âyetin içindeki sadece bir ifadeyi çekip alarak âyetin bütünlüğünün göz ardı edilmiş olmasıdır. Âyetin bütünü dikkate alındığı takdirde öldürülmesi istenilen müşriklerin “bütün müşrik-

*“(Rasulüm!) Müşriklerden (Mekke’den ayrılmış) biri yanına gelmek için senden güvence isterse ona bu güvenceyi ver ki, Allah’ın âyetlerini dinleme imkânını bulsun. Sonra onu kendini güvende gördüğü bölgeye ulaştır. Çünkü onlar gerçeği bilmeyen bir kavimdir.”
(Tevbe 5/6).*

ler olmadığı”, buna mukabil; “kendilerine verilen dört aylık güvenli sürenin sonunda hâlâ Mekke’yi terk etmeyen o müşrikleri Mekke’de bulduğunuz yerde öldürün” denildiği görülecektir.

ii) İkinci hata, Mekke’yi terk etmeyen o müşrikler; “Eğer tevbe ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve zekâti verirlerse yollarını serbest bırakın (mümin oldukları için Mescid-i Haram’da kalabilirler)” ifadesini de hiç dikkate alınmadığı görülmektedir. Sadece bu iki husus bile bu âyete “seyf âyeti/kılıç âyeti” diyenlerin hatalı olduklarının yeterli delilidir.

B) TEFSİR USÛLÜNÜN İLK KURALI İHLAL EDİLMİŞTİR

Tefsir usulünde ilk kurallardan birisi; tercümesi yapılan âyetin “siyakını ve sibakını/öncesini ve sonrasını” beraberce değerlendirmenin “tefsir yapmanın asgari şartlarından biri olduğudur” ve bu husus da dikkate alınmamıştır. Tevbe sûresinin; 1-13. âyetleri bir bütün olarak tercüme edildiğinde 5. âyete “seyf âyeti/kılıç âyeti” demenin asla mümkün olmadığı görülecektir.

“Allah ve Rasulü tarafından, yaptığınız antlaşmayı (tek taraflı bozan) müşriklere yapılan bir ilişki kesme ihtarıdır.”

“(Bundan sonra) yeryüzünde dört ay daha serbestçe dolaşın. Ancak bilin ki siz Allah’ı âciz bırakamazsınız, fakat Allah kâfirleri perişan edecektir!”

“Allah ve Rasulü’nden Hacc-ı Ekber gününde bütün insanlara yapılmış bir duyurudur: Allah ve Rasulü’nün bu müşriklerle ilişkisi kalmamıştır. (Ey müşrikler!) Tevbe ederseniz bu sizin için hayırlı olur, fakat (bu davetten) yüz çevirirseniz bilin ki Allah’ı âciz bırakamazsınız. (Rasulüm!) Kâfirlere elem verici bir azâbı müjdele.”

“Kendileriyle yaptığınız antlaşmaya sadık kalan ve sizin aleyhinize düşmanlarınızla iş birliği yapmayan müşrikler bu ihtarın dışındadır. Onlar, yaptığınız antlaşmalara sadık kaldıkları sürece siz de sadık kalın. Çünkü Allah müttakileri sever.”

“Bu haram aylar/dokunulmaz oldukları dört ay çıkınca, (Mekke’yi terk etmeyen) o müşrikleri (Mekke’de) bulduğunuz yerde öldürün! Onları yakalayın, kuşatın ve çıkış yollarını tutun. Eğer tevbe ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve zekâti verirlerse yollarını serbest bırakın (mümin oldukları için Mescid-i Haram’da kalabilirler). Muhakkak ki Allah bağışlayan ve merhamet edendir.”

“(Rasulüm!) Müşriklerden (Mekke’den ayrılmış)

biri yanına gelmek için senden güvence isterse ona bu güvenceyi ver ki, Allah'ın âyetlerini dinleme imkânını bulsun. Sonra onu kendini güvende gördüğü bölgeye ulaştır. Çünkü onlar gerçeği bilmeyen bir kavimdir."

"Mescid-i Haram yanında yaptığınız antlaşma kapsamına girmeyen müşriklerin lehine Allah ve Rasulü'nün verilmiş bir ahdi nasıl olabilir? Ancak, antlaşma yaptıklarınız sözlerinde sadık kaldıkları sürece, siz de onlara verdiğiniz sözlere sadık kalın. Çünkü Allah müttakileri sever."

"Onlara verilmiş bir söz nasıl olabilir ki? Eğer onlar size galip gelselerdi ne akrabalık bağlarını gözetirlerdi ne de verdikleri söze uyarlardı. Sizi memnun edecek sözler söylüyorlar ama içlerinde size düşmanlık besliyorlar. Onların çoğu fâsıktır/ yoldan çıkmıştır."

"Onlar, Allah'ın âyetlerini az bir bedele değiştirdiler ve insanları Allah'ın yolundan alıkoydular. Onların yaptıkları gerçekten çok kötüdür."

"Onlar, müminlere karşı akrabalık bağlarını da antlaşmalardan doğan yükümlülüklerini de gözetmezler. Onlar, haddi aşan kimselerdir."

"Ama yine de onlar; tevbe ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve zekâtı verirlerse artık onlar sizin din kardeşleriniz olurlar. Bilen bir kavim için âyetlerimizi işte böyle açıklıyoruz."

"(İlişki kesme ihtarı dışında kalanlar) Eğer antlaşma yaptıktan sonra yeminlerini bozar ve dininize saldırırlarsa o kâfirlerin elebaşlarıyla savaşın. Çünkü, artık onların verdikleri sözün bir değeri kalmamış olur. Böyle yapın ki, belki yanlış davranıştan vazgeçerler."

"(Hudeybiye'de) etmiş oldukları yeminleri bozan ve Allah'ın Rasulü'nü yurdundan çıkarmaya çalışan, üstelik saldırıyı ilk başlatan bu toplulukla savaşmayacak mısınız? Yoksa siz onlardan korkuyor musunuz? Eğer müminseniz asıl Allah'tan korkmanız gerekir." (Tevbe 9/1-13).

Bir defa daha açıklarsak: 5. âyette bütün müş-

riklerin değil, sadece Mekke'yi terk etmemiş olan ve tanımı ayrıntılı olarak yapılmış olan müşrikleri Mekke'de bulduğunuz yerde öldürün emri verildiği açıkça görülecektir.

- 1) Yapılan antlaşmayı tek taraflı bozmuş olan, (9.1)
- 2) Sizin de antlaşmayla artık bağlı olmadığınızı onlara bildirmiş olduğunuz, (9.1)
- 3) Kendilerine Mekke'yi terk etmeleri için dört aylık güvenli bir süre tanıdığınız, (9.2)
- 4) O müşriklerle bir antlaşmanızın kalmadığını bütün insanlara da duyurduğunuz, (9.3)
- 5) Buna rağmen onlara bir defa daha tevbe etme fırsatı verdiğiniz, (9.3)
- 6) Antlaşmalara sadık kalan müşriklerin bu ihtarın dışında olduklarını ilan ettiğiniz, (9.4)
- 7) Dört aylık güvenli sürenin sonunda hâlâ Mekke'yi terk etmemiş olan “o müşrikleri Mekke'de bulduğunuz yerde öldürün” emri verilmiştir. (9/5)
- 8) “Tevbe ederler ve namazı dosdoğru kılarlar ve zekâtı verirlerse yollarını serbest bırakın (Mescid-i Haram'da kalabilirler). Muhakkak ki Allah bağışlayan ve merhamet edendir.” (9/5)
- 9) Müşriklerden biri yanına gelmek için senden güvence isterse ona bu güvenceyi ver, sonra onu kendini güvende gördüğü bölgeye ulaştır. (9/6)
- 10) Antlaşma yaptığınız müşrikler sözlerine sadık kaldıkları sürece siz de sadık kalın. (9/7)
- 11) Sözlerine uymayan ve size düşmanlık besleyen (9/8); insanları Allah'ın yolundan alıkoyan (9/9); müminlere karşı akrabalık bağlarını gözetmeyen ve antlaşmalara uymayan (9/10) müşrikler yine de; tevbe ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve zekâtı verirlerse artık onlar sizin din kardeşleriniz olurlar. (9/11)
- 12) (İhtarın dışında kalanlar) antlaşma yaptıktan sonra yeminlerini bozarlar ve dininize saldırırlarsa o kâfirlerin ele başlarıyla savaşın. (9/12)
- 13) (Hudeybiye'de) etmiş oldukları yeminleri bo-

Tefsir usulünde ilk kurallardan birisi; tercümesi yapılan âyetin “siyakını ve sibakını/öncesini ve sonrasını” beraberce değerlendirmenin “tefsir yapmanın asgari şartlarından biri olduğudur” ve bu husus da dikkate alınmamıştır.

zan ve Allah'ın Rasulü'nü yurdundan çıkarmaya çalışan, üstelik saldırıyı ilk başlatan bu toplulukla savaşmayacak mısınız? (9/13)

Bu âyetleri de okuduktan sonra, 5. âyeti “o müşrikleri gördüğünüz yerde öldürün” diye tercüme ederek “seyf âyeti/kılıç âyeti” diyenlerin iyi niyetinden şüphe etmek gerektiğini düşünüyoruz.

C) TEFSİR USÛLÜNÜN İKİNCİ KURALI DA İHLAL EDİLMİŞTİR

Tefsir usulünün ikinci kuralı da; “tefsiri yapılacak âyetin, konuyla ilgili diğer bütün âyetleri de dikkate alarak tercüme etmenin gereğiğidir.”

Bu hususu da dikkate aldığımız zaman 5. âyete “seyf âyeti/kılıç âyeti” demenin asla mümkün olmadığı bir defa daha görülecektir.

“Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas (adil karşılık) farz kılındı. (...) Ey Ulü'l-elbâb (aklı selim ve sağduyu sahipleri), kısasta sizin için hayat vardır (kısas, yaşama hakkınızı korumaya yönelik en caydırıcı cezadır), belki bu sayede (birbirinizin kanını dökmekten) korunursunuz.” (Bakara 2/178-179).

“Size savaş açanlarla siz de Allah yolunda savaşın, fakat haddi aşmayın. Çünkü Allah, haddi aşanları sevmez. Onları yakaladığınız yerde öldürün. Sizi çıkardıkları yurdundan siz de onları çıkarın. (İnanca yönelik) fitne çıkarmak öldürmekten daha ağır bir suçtur. Onlar Mescid-i Haram civarında sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın. Eğer onlar savaş açarlarsa, onları öldürün. O kâfirlerin cezası işte budur.” (Bakara 2/190-191).

“Onlar (savaşa) son verirlerse (siz de son verin). Çünkü Allah çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.” (Bakara 2/192).

“Zulüm ve fitne (inanca yönelik her türlü baskı ve şiddet) ortadan kalkıncaya ve Allah’ın koyduğu düzen (inanç hürriyeti) hâkim oluncaya kadar onlarla savaşın. (Onlar) eğer savaşa son verirse zâlimlerden başkasına düşmanlık edilmez. (Bu âyet inanç hürriyetinin teminatıdır!)” (Bakara 2/193).

“Dinde zorlama yoktur; doğrular ile yanlış kurgular iyice ayrılmıştır. Kim tâgûtu/sapkınlık edenleri reddederek Allah’a inanırsa, kopması imkânsız bir kulpa yapışmış olur. Allah, her şeyi işiten ve bilendir.” (Bakara 2/256).

“Onlar/münâfıklar kendileri inkâr ettikleri gibi sizin de inkâr ederek kendilerinin seviyesine düşmenizi isterler. Onlar imana gelerek Allah yolunda hicret etmedikçe onları veli edinmeyin. Eğer bunu yapmayıp düşmanlığa yönelirlerse, onları yakaladığınız yerde öldürün. Onları kendinize veli edinmek gibi bir hataya düşmeyin.” (Nisâ 4/89).

“Sizinle anlaşması olan bir topluma sığınanlara, ya da sizinle veya kendi kabileleriyle savaşacaklarını bildiren tarafsızlara da dokunmayın. Allah dileseydi, onları sizin başınıza musallat eder onlar da sizinle savaşarlardı. Eğer onlar sizden uzak durur, size saldırmaz ve barış teklif ederlerse, o zaman onlara zarar vermenize Allah razı olmaz.” (Nisâ 4/90).

“Hem sizden yana, hem de kendi kabilelerinden yana kendilerini sağlama almak isteyen, fakat müminlere karşı fitneye/savaşa çağrıldıklarında ona gözü kapalı uyanlara da rastlayacaksınız. Eğer onlar; sizi tacizden vazgeçmezler, sizinle barışa yanaşmazlar ve size karşı düşmanlığı terk etmezlerse onları takip edin ve yakaladığınız yerde öldürün. Onlara karşı size açık bir yetki verdik.” (Nisâ 4/91).

“Bundan dolayı İsrailoğulları’na şöyle vahyettik:

“Öldürülen bir cana karşılık /kıyas olmaksızın veya yeryüzünde fitneyi önlemek gayesiyle olmaksızın; kim bir insanı öldürürse bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir insanın hayatını kurtarırsa bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur.” (Mâide 5/32).¹

“Allah’a ve Rasulü’ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde fitneyi/ bozgunculuğu yaymaya çalışanların cezası; ya öldürülmeleri veya asılmaları yahut muhalefetlerinden dolayı ellerinin ve ayaklarının kesilmesi yahut da buldukları yerden sürülmeleridir. Bunlar, dünyada uğrayacakları rezilliktir. Ahirette ise onları büyük bir azap beklemektedir. Ancak, siz onlara hâkim olmadan/ele geçirmeden önce tevbe ederlerse başka. Bilin ki Allah tarifsiz bir bağışlayıcı, eşsiz bir merhamet sahibidir.” (Mâide 5/33-34).²

“Rabbinden sana vahyedilen neyse sen ona uy! O’ndan başka ilâh yoktur. Müşriklerden de yüz çevir. Eğer Allah dileseydi hiçbiri Allah’a şirk koşamazdı. Biz, seni onların başına bekçi yapmadık ve sen onlara vekil de değilsin.” (En’âm 6/106-107).

“O kâfirler bir zamanlar seni hapsedmek veya öldürmek yahut seni sürgün etmek için tuzaklar kuruyorlardı. Allah da onların tuzaklarını boşa çıkarıyordu. Allah, tuzakları boşa çıkaranların en hayırlısıdır.” (Enfâl 8/30).

“(Ey iman edenler!) Allah’ın düşmanlarını, kendi düşmanlarınızı ve ayrıca sizin bilmediğiniz ancak Allah’ın bildiği diğer düşmanlarınızı korkutup-caydırmak için gücünüz yettiği kadar kuvvet ve atlı (mobil) birlikler hazırlayın. Allah yolunda harcadığınız her şeyin mükâfatı size tam olarak verilecek ve en küçük bir haksızlığa da uğratılmayacaksınız. (Rasulüm!) O kâfirler barış yapmak isterlerse sen de barıştan yana ol ve Allah’a

¹ Ayrıca Bkz., (Maide 5/32-34; İbrahim 14/10,42; Nahl 16/61; Kehf 18/74,80; Fâtr 35/45).

² Ayrıca Bkz., (Bakara 2/178-179,279; Maide 5/33; Araf 7/124; Taha 20/71; Şuara 26/49).

güvenip dayan. Çünkü Allah her şeyi işiten ve her şeyi bilendir.” (Enfâl 8/60-61).

“Savaş alanında düşmana karşı kesin üstünlük sağlayınca kadar hiçbir Nebinin esir alması uygun değildir.” (Enfâl 8/67).³

“Siz yardım etmeseniz de Allah ona (Rasule) yardım etmiştir. Kâfirler onu Mekke’den çıkmak zorunda bıraktığında, mağaradayken arkadaşına şöyle demişti: “Üzülme, Allah bizimle beraberdir!” Bunun üzerine Allah ona kendi katından bir sükûnet indirdi ve sizin görmediğiniz güçlerle destekledi. Kâfirlerin davasını alçalıttı, yüce olan yalnızca Allah’ın dâvasıdır. Çünkü Allah azîz ve hakîmdir/güçlüdür ve hikmet sahibidir.” (Tevbe 9/40).⁴

“Eğer Rabbin dileseydi yeryüzünde olan herkes topyekün iman ederdi. O halde, iman etmeleri için

insanları sen mi zorlayacaksın?” (Yunus 10/99).
“Eğer Rabbin dilemiş olsaydı, bütün insanları tek bir ümmet/mümin yapardı. Ama onlar kendi irdeleriyle) muhalif olmaya devam etmektedirler.” (Hûd 11/118).

“Eğer Allah dileseydi, hepinizi tek bir ümmet yapardı. Fakat Allah, dileyenin/isteyenin dalâlette bırakır, dileyenin/isteyenin de hidâyette erdirir. Siz bütün yaptıklarınızdan sorumlu tutulacaksınız.” (Nahl 16/93).

“Haklı sebepler olmadıkça, Allah’ın dokunulmaz kıldığı canı öldürmeyin. Kim haksız yere öldürülürse onun velisine kısas (eşdeğer ceza konusunda) yetki verdik. O da katili öldürme işinde aşırılığa kaçmasın, çünkü o (kısas hakkı verilerek) zaten yardım görmüştür.” (İsrâ 17/33).⁵

“Müşrikler seni yurdundan çıkarmak için neredeyse dünyayı başına yıkacaklar. Bu takdirde, senden sonra onlar da burada fazla kalamayacaklarını bilsinler.” (İsrâ 17/76).⁶

“Kendilerine savaş açılmış olan kimselere (düşmanlarıyla savaşmaları için) izin verildi, çünkü onlar zulme uğradılar. Muhakkak ki Allah onlara yardım edecek kudrettedir.” (Hac 22/39).⁷

“(Rasulüm!) Doğrusu sen sevdiğin kimseyi hidâyete erdiremezsin, fakat Allah dileyeni/isteyeni hidâyete erdirir. Zira O kimin hidâyete ermek istediğini çok iyi bilir.” (Kasas 28/56).⁸

“Sözünü dinleyip onun en güzeline/Allah’ın sözüne uyan kullarımı müjdele! Allah’ın hidâyete erdireceği kimseler işte onlardır. Onlar, akli selim ve sağduyu sahipleri/ulül elbâb kimselerdir.” (Zümer 39/18).

3 Ayrıca Bkz. (Tevbe 9/5; 47/4).

4 Ayrıca Bkz. (Mucadele 58/20-21)

5 Ayrıca Bkz. (Bakara 2/178,194; En’am 6/151; Furkan 25/68).

6 Ayrıca Bkz. (Muhammed 47/13).

7 Ayrıca Bkz. (Bakara 2/190-193,256; Nisa 4/89-91; Enfâl 8/39-40; Tevbe 9/2-4,12,36,123; Hac 22/39; Mümteherine 60/8-9).

8 Ayrıca Bkz. (En’am 6/117; Yusuf 12/103; Kasas 28/56).

“Ey iman edenler! Kâfirlerle savaşta karşılaştığınızda kesin üstünlük sağlayıncaya kadar boyunlarınızı vurun. Sonunda hâkimiyeti tam sağladığınız zaman onları sıkıca bağlayın! Sonra onları ya bedelsiz olarak veya bir fidye karşılığında serbest bırakın, böylece savaşın ağır sonuçları tamamen ortadan kalksın.” (Muhammed 47/4).⁹

“Eğer müminlerden iki grup birbiriyle savaşacak olursa, aralarını düzeltin. Saldırgan taraf Allah’ın emrine dönünceye kadar, siz de ona karşı savaşın. Saldırganlıktan vazgeçtiği takdirde, aralarındaki ihtilafı adaletle çözüme bağlayın ve herkese hakkını verin. Allah âdil davrananları sever.” (Hucurât 49/9).

“Biz onların neler söylediklerini çok iyi biliyoruz. Sen onların üzerinde zor kullanacak değilsin. Benim tehditlerimden korkanlara Kur’an ile öğüt ver!” (Kâf 50/45).

“Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan ve sizi yurdunuzdan çıkarmayanlara iyilik etmenizi ve onlara âdil davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah adil davrananları sever. Allah; din uğrunda sizinle savaşan, sizi yurdunuzdan çıkaran ve sizin çıkarılmanıza yardımcı olanları dost edinmenizi yasaklar. Kim onları dost edinirse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir.” (Mümteherine 60.8-9).¹⁰

Yukarıda 13 madde halindeki delillere ilave 13 delil daha sunuyorum:

14) Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas/adil karşılık farz kılındı. Kısasta sizin için hayat vardır, belki bu sayede korunursunuz. (2.178-179)

15) Size savaş açanlarla siz de Allah yolunda savaşın, fakat haddi aşmayın. (2.190-191) **Onlar (savaşa) son verirlerse (siz de son verin) Çünkü Allah bağışlayan ve merhamet edendir.** (2.192-193)

16) Dinde zorlama yoktur. (Din vicdan işidir ve asla zorlama yapılamaz. Eğer zorlama yapılırsa

o takdirde mümin insanlar yerine münâfık insanlar oluşur.) (2.256)

17) Sizinle anlaşması olan bir topluma sığınanlara, ya da sizinle veya kendi kabileleriyle savaşmayacaklarını bildiren taraf-sızlara da dokunmayın. (4.90)

18) Eğer onlar; sizi

tacizden vazgeçmezler, sizinle barışa yanaşmazlar ve size karşı düşmanlığı terk etmezlerse onları takip edin ve yakaladığınız yerde öldürün. (4.91)

19) “Öldürülen bir cana karşılık/kısas olmaksızın veya yeryüzünde fitneyi önlemek gayesiyle olmaksızın; kim bir insanı öldürürse bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir insanın hayatını kurtarırsa bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur.”(5.32)

20) Ancak siz onları ele geçirmeden önce tevbe ederlerse başka (yani ceza uygulanmaz). (5.33-34)

21) Biz seni onların üzerine bekçi yapmadık, sen onlara vekil de değilsin. (6.106-107)

22) Savaş alanında düşmana karşı kesin üstünlük sağlayıncaya kadar hiçbir Nebinin esir alması uygun değildir. (8.67)

⁹ Ayrıca Bkz. (Enfal 8/67; Tevbe 9,5).

¹⁰ Ayrıca Bkz. (Bakara 2.190-191; Tevbe 9,5,12-14; Hucurat 49,9; Mümteherine 60,8-9).

23) Eğer Rabbin dileseydi yeryüzündeki herkes topyekün iman ederdi. (10.99)

Eğer Rabbin dilemiş olsaydı bütün insanları tek bir ümmet/mümin yapardı. (11.118*16.93)

24) **Haklı sebepler olmadıkça, Allah'ın dokunulmaz kıldığı canı öldürmeyin.** Kim haksız yere öldürülürse onun velisine kısas (eşdeğer ceza konusunda) yetki verdik. O da katili öldürme işinde aşırılığa kaçmasın, çünkü o (kısas hakkı verilerek) zaten yardım görmüştür. (17.33)

25) Ey iman edenler! **Kâfirlerle savaşta karşılaştığınızda kesin üstünlük sağlayıncaya kadar boyunlarınızı vurun. Sonunda hâkimiyeti tam sağladığınız zaman onları sıkıca bağlayın! Sonra onları ya bedelsiz olarak veya bir fidye karşılığında serbest bırakın, böylece savaşın ağır sonuçları tamamen ortadan kalsın.** (47.4)

26) Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan ve sizi yurdunuzdan çıkarmayanlara iyilik etmenizi ve onlara âdil davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah adil davrananları sever. Allah; din uğrunda sizinle savaşan, sizi yurdunuzdan çıkararak ve sizin çıkarılmanıza yardımcı olanları dost edinmenizi yasaklar. Kim onları dost edinirse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir. (60.8-9)

SONUÇ

1) Size savaş açanlara karşı siz de savaş açın, fa-

kat haddi aşmayın! (2.190-191)

2) Kâfirlerle savaşta karşılaştığınızda boyunlarınızı vurun. kesin üstünlük sağladığınızda ise: onları sıkıca bağlayın, onları öldürmeyin ve onlara yaşama imkânı verin. (47.4)

3) Esir aldıklarınızı köle ve cariye yapmayın, onları ya bedelsiz olarak veya bir fidye karşılığında serbest bırakın. böylece savaşın ağır sonuçları ortadan kalsın! (47.4)

4) Din uğrunda sizinle savaşmayan ve sizi yurdunuzdan çıkarmayanlara iyilik edin ve onlara âdil davranın! (60.8-9)

Böyle hükümleri olan bir dinin, sadece bir âyetini (hatalı veya kasıtlı olarak) yanlış tercüme ederek, islam kılıçla öldürmeyi emreder demek için onu **seyf âyeti/kılıç âyeti** diye tercüme etmek büyük bir iftira ve vebaldir.

Şunu da belirtiyim ki **“seyf/kılıç kelimesi” Kur'an'da bir defa bile geçmez! yani tam bir algı operasyonu söz konusudur.** onların söylediklerinin aksine, **“islamın barış dini olduğunu”** samimi olarak ve gönül huzuruyla insanlara ilan ediyorum!

Kardeşlerim, birden fazla meal ve tefsiri mutlaka mukayeseli olarak okuyun ve kendiniz bir hükme varın. Bir meal ve tefsirle asla yetinmeyin. sonunda hepimiz yaptıklarımızdan hesaba çekileceğiz.